

לבת ד ברבור

מדינת ישראל / מ"ת תשל"ו

לבת שלום והצלחה טובה!
בפרק ה' של פרקי אבות, זקנות סוף הפרק, אנו למדים:
= הוא היה אמר (ה' יחזיקה בן גימיה) - בן 5 שנים למקומו ואז =
ובמשלף: בן 40 לבניו, בן 50 לעצמו ועוד

בגמ-משנה שלך ע"י ה"ת' אלו גזקתו בן 40 - דכל'ו לעבד'ו את ה-50
היה לו י' לפלוני - כמה עצמו ...

בפרש' הלש' צ"ה, אנו לומדים מראשונים את קולו של 'צוק - בן 73 שנה
הוא, ודכס'ו פוגח את פ'ו - אם מה? אם שואה, כמובן - הוא קר'
יבוצ'! והנה הוא שואל? - "ויאמר 'צוק אל אברהם אב'ו... ואי'ה הל'ו לעולם?"

יש הרבה מה למודי לך, אך איך רוצה ללמוד בעדך את ~~הענין~~
המש'גור של זלזול שואה.

ובכן, היש י' אנשי שואה שאתה חשבה לזכור צדדי:

בלש' זו, שואלים, להפכה למציאות אחרת להיות לשנים, אך איך
אנשיך לבנות את עצמ' במצב כזה? האם את האנינו?
את הבי'ג את המשפחה? האם הפכה צריך לומר לכול?
האם הכל יכול מוגר לפרט?

איך - לאור המתאוקר המפורסמת שניצונים בפרשתנו ובמציאות
המציאות לעובדות העך - איך לבנות ב'י' מה, ב'י' המתאוקר,
ב'י' קונספיקט?

כיוון שיוצ'ן פסיכולוג ועוד למי'וקר' הוצעו הוא צבר גמ' - נמש'ע
ואע"פ עם צבר ח'וב' רצ'י' רק למה צווג'ה לתיקו'ת' העני' ה'
שואה אלה ויגן גם נ'י לנא'ת'ם גב'י'ת' ג'ת'ב'ס ה'נא'ת'ן ג'י'ס'ה'ל' -

במקרה, בפ'י' "הוא" בעני'ן "פס" - יש פסוק שוואה:
= שלם ימים מאכל מצוה ובוים השביל' עצי'ת' זה' מאוק'ר,
או יצל'ה מאכ'ה =

ועוד בפ'י' "פ'י'ת'ם", בעני'ן זה המסוכה - יש פסוק שוואה:
= ג'י'ום השמ'י'ן, דצ'ר'ת' ג'ה'י'ת' זכ'ס, ט' מלאכה עבד'ה'ת' ו'ל'א יצל'ו =

(2)

2 פוסקים, כל אחד מהם אמר כ"ל צ"ע - סך גמולין,
 הצ"ע לה' אלוקיך - והש"ן. הצ"ע מה' רבם.
 הנהיגוהו ככל נצי"והו - במהו - מספר פסחים ס"ח: ובתקומה
 נוספ"ם - גם שמוע"ם את הפולאהו בין ה' שילדור לה' הולד.
 ה' יהושע אומר: שמה יום טוב נמי מצוה היא.
 ה' אלילדור אומר: אין זו הלצה ביום טוב אלא: ע"ל אולי ושונה
ע"ל יושב ושונה.

ה' יהושע אומר: ה'ק"ו - הצ"ע להכילה ולטהר, והצ"ע להג' המליט.
 הוא ה' יומן ומכיר אני לשנ' התנאים צורע"ם על תקום אה"ר -
 הצ"ע - והצ"ע"ן שצ"ע קוצים - הצ"ע לה' אלוקיך
 הצ"ע מה' רבם.

סובר ה' אלילדור שזה מצב של א"ל/א"ל: או כולו לה' או כולו רבם.
 סובר ה' יהושע - ה'ק"ו - הצ"ע לה' והצ"ע רבם

וכן נפסקה הנהכה - בש"ע: סימן תקכ"ט: לפנות יום - ס"א לתקו.
 הצ"ע לה' המלך והצ"ע להכילה ולטהר (משי"ת' כן המ"ב:
 וא"כ, יש לעורר בחננים המאריכ"ם יתר מצו"ת של יום!)

ובכן אין חאים כון כמה צערי"ם -
 (10) אלוהי מצרכי אבותינו איך אישב חילוקי צדוה,
 גם כשר ס' אה"ר רוצה לעלות את נצון ה'
 (11) אקבל את צדו המכונים כולר הם פוסקים ה"כה
 בב"ת: ש"ן כתובים המכילים כג' את לו על שגוה
 נהגה הש"ל' ויכריע ג'נ"ה.

(12) ה' יברך רוצה לנקדים את עצמני זב"ת ה"ר שבו
 כל יום י"טה בד"תנו כיום אה-מצו"ת צריכ"ם עליו (מצו"ת לה')

וצ"ח - ה"ש ו"ל' התק הכולן של ברבנינו רבם - שכל יום
 על כזו לפני - "להי בע'נ"ם כיום אה - אלז ה"צ"ך זב"ת
 והא"ן יתק הכול מה' רבם ברובה.